

וההלך אש ארצה ומטור יהיה חרב על ארץ
מצרים ויהי חרב ואש מתלקחת בתוך חורב
חורב מאד אשר לא היה כמדה בכל ארץ מצרים
מאד יהיה לחי וירד חורב בכל ארץ מצרים אלה
כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה אלה כל אשר
בשדה חיה חורב ואלה כל עקב השדה שור ובה
מאד גשן אשר שם בו ישראל לא היה חרב
וישראל פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם הלא אתי הפעם יהיה הצדיק ואני ועמי הרעים
העתיבו את יהוה ורבו מדיית קלתי אלהים חורב
לאש למה אתכם ולא הספיק לעמי ויאמר אלי
משה נא אלהי העיר אשר לא נפני את יהוה
הקלתי ידו לך והחריד לא יהיה עתה למען הרעים
ל יהוה הארץ ואתה ועבדך ידועתי כי שרת הוראן
מפני יהוה אלהים והפשתה והשערה נבחה כי
השערה אביה והפשתה גבעל והחזטה והססמה
לא נמו כי אפילתה יהוה ויאז משה מעם פרעה את
העיר ויפוש נפיו אל יהוה ויחדלו הקליות חורב
ומטור לא יהיו ארצה וירא פרעה כי חדל המטור
והחריד והקלתי ויספ לחטא ויטור לבו הוא ועבדו
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מאשר
דבר יהוה עיר משה

ויאמר יהוה אל משה נא אל פרעה כי את
החרידתי את לבו ולא לא עבדתי למען שתי אתה
אלה חקרו ולמען הספיק אלי בני חורב את
אשר התעללת במצרים ואת אלהי אשר שמתי
בם וידעתם כי אתי יהוה ויבא משה ואתן אל
פרעה ויאמרו אליי כה אמר יהוה אלהי הערבים
עד מתי מאת לענות מפני שלח עמי ויעבדתי כי
אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מזח
אתה ואת בניך וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראת את הארץ ואת את יהוה הפלטה הנשאת
לכם מן חורב ואת את כל העקב האמה לכם מן
השדה ומל אובדן ונתתי כל עבדך ונתתי כל
מצרים אשר לא אבדתיך ואבדת אתה מיום
היותם על האדמה עד היום יהיה יסוף וישא מעם
פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליי עד מתי יהיה זה
לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
אלהים הטרם הדעת כי אבדה מצרים וישא את
משה ואת אתן אל פרעה ויאמר אלהים לני
עבדו את יהוה אל הים מי ומי הטרם ויאמר
משה בערתינו ונאקונו כל בנינו ונתתנו בשלח